

DOŁĘŻNY (1) ai

N pl subst d(o)łączeń(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Zdolny do sprostania czemuś, sprawny, silny:

W przen: Coż mam rzecz/ iefli śmiały Smyśl/ troki niezwyciężne/ Ná moy kárk włożył/ co mi moc zábrály? Ach/ że nie ták dołączeńe/ Zeby w drogách twych [bożych]/ mogły być potężne.
GrabowSet G3.

Cf NIEDOŁĘŻNY

BC